

for, at et saadant Samarbejde skulde nødvendiggøre, at Medlemmer, valgte af Kommunalbestyrelsen, skal indtræde i Museumsbestyrelsen, kan vi kun anse som tomme Ord. Det bør prøves i Praksis, om ikke et tilstrækkelig godt Samarbejde kan komme i Stand, inden man skrider til at kuldaste Thorvaldsens Testamente. Netop for Tiden er der aldeles ingen virkelig Grund til Forandring. Det er atter og atter sagt af Udvalget, at det var tilfreds med den nuværende Bestyrelse, se ogsaa Betænkningens p. 3. Gang paa Gang har vi under vore Forhandlinger med Udvalget tilbudt at mødes med dette saa ofte, som det maatte ønskes, og i videst mulige Omfang at tage Hensyn til dets Ønsker og yde de sagkyndige Raad, som Udvalget af Hensyn til Bygningen maatte ønske. Der er ikke paavist nogen virkelig Grund til, at den nuværende Ordning ikke skulde kunne bibeholdes under saadant Samarbejde. Den Omstændighed, at der een Gang for 15 Aar siden er svaret fra Bestyrelsen i en noget skarp Form, kan dog ikke have nogen Betydning. Skulde det vise sig, at Samarbejdet skulde blive umuligt, kan der maaske blive Grund til at foretage en Forandring, som de nuværende gode Forhold aldeles ikke giver Føje til.

Vi gaar nu over til de Angreb, Udvalget i Betænkningens p. 2—3 retter mod tidligere Bestyrelser. Vi havde tænkt, at Udvalget, ogsaa naar henses til den Maade, hvorpaa Kommunalbestyrelsen har varetaget sine Pligter med Hensyn til Museumsbygningen, vilde have undladt at komme ind herpaa.

Med Hensyn paa Thorvaldsens egne Værker skal følgende bemærkes: Thorvaldsens Originalmodeller er alle velbevarede; hvad angaar Marmorgengivelserne i Museet, gælder det, at disse Gengivelser er udførte for at imødekomme det store Publikum, som nu en Gang hellere vil se en i Marmor udført Statue end den støvpatinerede Originalmodel, der foretrækkes af de kunstforstandige. For øvrigt er der ikke sket Bestillinger paa Udførelse af Marmorgengivelser til Museet i de sidste 15—20 Aar. Vor Tid, der ser mere historisk paa Thorvaldsens Kunst end de tidligere Generationer, foretrækker naturligvis at drage hans Originalmodeller frem i første Række. Det skal i denne Sammenhæng betones, at det er et ganske misvisende Udtryk at tale om „Skammekrogen“. Thorvaldsens Originalmodeller har haft en fuldt ud værdig Opstilling i de af Museets Bygmester til Anbringelse af Skulpturarbejder beregnede Korridorer i Stuen og paa første Sal. Dette kan dokumenteres af Planerne for Museets oprindelige Indretning. — Hvad Museets Gipsforme angaar, henvises til medfølgende Bilag med Uddrag fra Museets Arkiv. Det vil heraf klart fremgaa, at det er en Misforstaaelse, naar der menes, at disse Former var tænkte til at bevares for at tage Reserveafstøbninger til Museets egne Beholdninger af Modeller; de har været bestemte til at skaffe Afstøbninger til *Salg*, og deres nuværende Tilstand skyldes ganske naturligt Slid ved Brugen. Vi er enige i, at der burde være holdt Kasseeftersyn, men da der ingen som helst Skade er sket, kunde man nok have undladt at fremdrage denne desværre ikke ualmindelige Fejl, efter at Forholdene er ændrede. Naar der i det i Betænkningens p. 3 omtalte Tidsrum kun er holdt eet Møde, skyldes det bl. a. den Omstændighed, at de Sager, der forelaa til Afgørelse, ikke var af anden Beskaffenhed, end at de som sædvanlig kunde afgøres ved skriftlig Votering.

Men selv om der kan rejses enkelte Indvendinger mod tidligere Bestyrelsers Administration, saa er Udvalget bekendt med, at Bestyrelsen efter længere Tids Forundersøgelser, en Maaned før Udvalget blev nedsat, har vedtaget en Reformplan, hvorved Nutidens Krav vil blive fyldestgjort. De omtalte Forhold giver derfor ikke Anledning til *nu* at foretage en Forandring i Thorvaldsens Testamente. I alt Fald indser vi ikke, at det skulde nytte noget, om Bestyrelsens 5 Medlemmer, saaledes som Tilfældet er ifølge begge de fremkomne Forslag, forøges til 7, selv om de to nye Medlemmer vælges af Kommunalbestyrelsen. Det er jo Mangel paa Ansvarsfølelse og Initiativ, der bebrejdes Bestyrelserne, men jo flere Medlemmer Bestyrelsen bestaar af, des mindre Ansvarsfølelse og Initiativ vil der findes. Disse Egenskaber synes heller ikke at fremmes, hvis Bestyrelsesmedlemmerne, som foreslaaet, skal vælges paa 4 Aar. Det kan ingenlunde udledes af den i Betænkningen som Bilag 6 aftrykte Erklæring, at Underskriverne skulde anse noget af de to fremkomne Forslag for bedre end den nuværende Ordning.

Vi kommer her til et Punkt i Betænkningen, som har forbavset os meget, nemlig Fremhævelsen af, at det, der gør, at det ikke er „gaaet godt med den selvsupplerende Bestyrelse“, er, at der kræves en særlig museumskyndig Mand, der kan